

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 366.

93de Møde.

Fredagen den 7de Juni.

(Fortf.)

Mourier: Jeg skal blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af det, den ærede sidste Taler yttrede. Han meente, at det alene kom an paa, at man ikke gjorde saadanne Undtagelser, som opslugte Reglen, men det er mig magtpaaliggende i den Anledning at gjøre opmærksom paa, at, dersom jeg ikke feiler, er dette ikke tilstrækkeligt. Man maa ligeledes ved Spørgsmaal af saadan Natur, som det foreliggende, drage Omsorg for, at Undtagelserne — og jeg indskærpede dette udtrykkeligen — ikke betage Reglen den sande og væsentlige Betydning.

Cultusministeren: Man kan, er der sagt, ikke let overbevise Nogen i denne Sag, de Fleste have deres Meninger faststaaende. Jeg veed ikke, om det kan lykkes at overbevise Nogen saaledes, at man faaer ham fra den ene Side til en ganske modsat, men jeg troer dog, at det er muligt, at man haabde hos sig selv og hos Andre kan klare Sagen saaledes, at man seer Conseqventsen af hvad man stemmer for idag og hvad man stemte for igaar, og jeg troer, at man klarer det bedst, ikke ved en lang Discussion, men ved en meget simpel Sammenligning, og det er det, jeg skal søge i al mulig Korthed at gjøre, idet dog maaskee det, jeg vil sige, allerede er sagt iforveien, ja maaskee sagt grundigere og udførligere. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te District (Jespersen) erklærede, at selv han var enig i, at ifølge Grundlovens § 22 kan ingen Embedsmand paa den i Paragraphen omtalte Maade affediges uden Pension; pensionsberettiget var han; men hvad den ærede Rigsdagsmand fra sit Standpunkt ikke kunde indrømme, var, at han var pensionsberettiget efter almindelige fastsatte Regler. Derom troer jeg ogsaa

Boteringen dreiede sig igaar; thi de Forslag, som ikke kom under Afstemning tilligemed det Forslag, som allerede idag ikke har faaet Afgang til at komme under Afstemning, indeholder, at Pensionen for den affledigede Embedsmand i ethvert Tilfælde særskilt skulde bestemmes ved Lov. Altsaa Majoriteten igaar og Majoriteten ved den første Afstemning idag er gaaet ud fra — jeg holder mig kun til Majoriteten — at der krævedes almindelige i Pensionsloven fastsatte Regler, hvorefter en Embedsmand, der affediges, kunde beregne og forlange opfyldt sin Fordring paa Pension. Spørgsmaalet bliver nu dette, kan der siges at være en almindelig Regel fastsat for Pensioneringen, naar Størrelsen af Pensionen skal fastsættes ved særlig Lov for alle de Embedsmand, der have tjent i mindre end 25, 20 eller 15 Aar, eller, med andre Ord, for Majoriteten af Embedsmændene; thi der er, vel at mærke, ikke her Tale om Majoriteten af Embedsmand, der blive pensionerede. Det er aldeles sandt, at af de Embedsmand, som blive pensionerede, af dem har Majoriteten tjent i det ringeste over 15 Aar, flere vel ogsaa over 20 Aar; om de have tjent over 25 Aar, skal jeg ikke sige —, men her er Tale om den Sikkerhed, der skal gives alle Embedsmand for det Tilfælde, at man pensionerer dem, og derfor skal Majoriteten beregnes ikke efter dem, der virkelig pensioneres, men efter Embedsmændenes Antal i det Hele. Er der, spørger jeg, given en almindelig Regel for affledigede Embedsmænds Pensions Størrelse, naar der ikke er nogen almindelig Regel for det overvefende Antal Embedsmand, som have tjent under de her foreslaaede Aldersgrændser? Det er det, jeg nægter, at der er. — Der er sagt i Grundlovens § 22, at der kan gives Undtagelser for visse „Classer“ af Embedsmand, men jeg troer, at ogsaa her maa man indrømme, især naar